

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεῖα: Γερμανοῦ 25.

Ο ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ

Εἶναι κοινὸν πλέον μυστικὸν ὅτι ὁ ἐκφυλισμὸς ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ὁ ἀποπνικτικὸς τῆς ἀπιστίας λιγὸν συμπνίγει τὴν ὑφήλιον. Τὰ λυσσαλέα τῆς διαφθορᾶς κύματα ἐφορμοῦν ἀγρίως ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος. Τὰ δηλητηριώδη τῆς ἀσεβείας ἀέρια ἔχουσι καταστήσει ἡμιθανῆ τὴν τάλαιναν ἀνθρωπότητα. Ἀπελπιστικά κραυγαὶ ἀκούονται πανταχόθεν. Οἱ ὄροι σχεδὸν ἀντεστράφησαν. Ἡδὴ ὑμνεῖται ἀναφανδὸν ἡ κακία, τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ ἀθεΐα, ἐν ᾧ ἡ τλήμων ἀρετὴ κατήντησε λόγος κενὸς καὶ σπανίως συναντᾶται ἄπου κρυμμένη καὶ σπανιώτατα τολμᾷ νὰ ἐγείρη φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἐπιπολαζούσης διαφθορᾶς. Κανὼν εἶναι ἡ ἀνηθικότης καὶ ἐξαίρεσις σπανία ἡ ἠθικὴ! Δὲν διαπράττεται πλέον ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ ἡ διαφθορὰ ἀλλ' ὑπὸ τὰ ὄμματα πάντων, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ εἰς τὰς γωνίας καὶ πλατείας ἰδίως τῶν πόλεων! Εἰς κάθε μας βῆμα καὶ εἰς κάθε μας ματιὰ εὐρισκόμεθα ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν ξετοίπωτον ἀσεβείαν καὶ διαφθοράν! Ὅλα τὰ μέσα τοῦ ἐκφύλου πολιτισμοῦ ἔχουν ἐπιστρατευθῆ καὶ ἔχουν τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος ἐκφύλου πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ ἠθικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ καθεστώτος. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ ἂν ἐλέγομεν ὅτι καὶ οἱ Σοδομίται θὰ ἠσχύοντο καὶ νὰ ἠτένιζον κἂν ἐκεῖνα ἅτινα μεγάλῃ ἀτυχῶς μερὶς τῆς σημερινῆς κοινωνίας καὶ ἰδίως τῶν πόλεων τόσο ἀυστόλως διαπράττει! Τί λοι-

πὸν δέον γενέσθαι; Ν' ἀδιαφορήσωμεν διὰ τὸ καταρρέον ἠθικόν, θρησκευτικόν καὶ κοινωνικόν οἰκοδόμημα; Μήπως τοῦτο καταρρέον δὲν θὰ θάψῃ καὶ ἡμᾶς ὄλους ὑπὸ τὰ ἐρείπια αὐτοῦ; Μήπως δὲν θὰ σκορπίσῃ τοῦτο ὀλοκληρωτικὴν δυστυχίαν ὄχι μόνον εἰς τὸν μέλλοντα ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν παρόντα βίον; Δὲν πρέπει νὰ ἐξεγερθῶμεν, νὰ συσνεφθῶμεν καὶ νὰ συνεργασθῶμεν ὅλα τὰ σχετικῶς ὑγιᾶ στοιχεῖα πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐπαπειλοῦντος ἡμᾶς τόσο ἀπαισίου κινδύνου, ὅστις ὡς τρομερὰ πυρκαϊὰ τείνει ν' ἀποτεφρώσῃ τὸ πᾶν; Εἰς τὰ ἄλλα Κράτη τὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ἡμῶν προηγμένα ἤρξατο νὰ γίνηται σοβαρὰ πρὸς τοῦτο ἐργασία. Παρ' ἡμῖν ἐνίοτε λαμβάνονται πρὸς τοῦτο σπασμωδικὰ τινὰ ἡμίμετρα, ἀλλὰ πρὶν ἢ τεθοῦν ταῦτα εἰς ἐφαρμογὴν, τὸ δρομητικὸν τῆς διαφθορᾶς ρεῦμα τὰ παρασύρει καὶ τὰ ρίπτει εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων. Παραθεωρεῖται ὅμως σχεδὸν πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐν τέλει ὅτι τὸ μόνον ἐν προκειμένῳ ἀσφαλὲς καταφύγιον καὶ σωσίβιον εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ὑποδεικνύονται ὑπὸ διαφόρων ἐκάστοτε διάφορα προφυλακτικὰ καὶ θεραπευτικὰ φάρμακα καὶ μόνον ἡ μόνη σάνις τῆς σωτηρίας, ἡ θεοσεκία, λησμονεῖται ὅτι εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερον πρὸς τοῦτο φάρμακον. Μόνον ἡ Ἐκκλησία τοῦ μοναδικοῦ τῆς ἀνθρωπότητας Σωτῆρος καὶ Ἀναμορφωτοῦ δύναται νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα, καταλήλως ἐνισχυομένη καὶ ἀναδιοργανομένη. Ἴδου τὸ μέσον τῆς θεραπείας.